

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá vývojem přístupu a péče o umírající osoby v nemocničních zařízeních od roku 1945 do současnosti. Problematika zkoumá lidský přístup zdravotnického personálu k osobám v terminálním stadiu života a zaměřuje se na jeho proměny v rámci časového vývoje. Ohnisko zkoumání je zaměřeno na paliativní péči v nemocnicích, na povědomí o paliativní péči a na vzdělávání zdravotnického personálu v tomto odvětví zdravotnického oboru. Vzhledem k minimální existenci informací z poválečné doby je součástí práce vlastní empirické zkoumání. Diplomová práce se zabývá smrtí jako novodobým tabu moderní společnosti a aspekty spojenými s prožitky pacientů v poslední fázi života. V době poválečného období byl kladen důraz na spiritualitu, avšak byla horší kvalita ubytování a péče v nemocnici. Po roce 1948 v době reálného socialismu je zaznamenán nedostatek psychologické a spirituální podpory, méně času zdravotnického personálu na péči a větší podpora rodiny. V současnosti dochází k postupnému zlepšování, je kladen větší důraz na odbornost, ale menší rodinná soudržnost, a méně prostoru na péči rodiny. Dochází k větší byrokratizaci zdravotní péče, obecně se pečuje o těžší případy a práce se stává náročnější.